RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.241 van 28 januari 1998
in de zaak A. 73.153/X-7223.

In zake : Antoon HUYBRECHTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 123/A.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Antoon HUYBRECHTS op 6 februari 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 3 december 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij het beroep wordt verworpen dat hij heeft ingesteld tegen de beslissing van 1 februari 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende weigering van een bouwvergunning voor het optrekken van een maïssilo en een mestsilo op het perceel gelegen Nieuwendijk 15 te Arendonk;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 november 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat H. SEBREGHTS, die loco Advocaat J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker een enig middel aanvoert dat luidt als volgt :

> "Schending van artikel 5 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en van het gezag van gewijsde van het arrest nummer 58.940 van 28 maart 1996.
>
> In hogervermeld arrest werd geoordeeld dat de stelling dat door de bestreden weigeringsbeslissing de overeenstemmende bouwvergunning met toepassing van art. 5 par. 1 derde lid van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning zou vervallen, niet kan worden gedeeld omdat de verzoekende partij tegen de weigering van milieuvergunning, benevens onderhavige vordering tot schorsing, een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld; dat de bedoelde weigering dienvolgens niet definitief is en de verkregen bouwvergunning bijgevolg niet vervallen is; dat ingeval, na vernietiging van de weigering van de milieuvergunning, deze laatste wordt verleend, de verzoekende partij van de op 1 maart 1993 verleende bouwvergunning gebruik zal mogen maken.
>
> Mutatis mutandis moet hieruit worden afgeleid dat, ingevolge het beroep tot nietigverklaring dat verzoeker heeft ingesteld tegen de weigering van milieuvergunning, de verwerende partij in casu niet vermocht vast te stellen dat die weigering definitief was en dat bijgevolg de aangevraagde bouwvergunning van rechtswege als vervallen diende te worden beschouwd.
>
> Bovendien schendt de verwerende partij de term 'verval'. Deze houdt immers in dat er een vergunning zou zijn afgeleverd, die, ingevolge de weigering van milieuvergunning ongedaan wordt gemaakt. De term verval heeft echter geen verhinderend karakter, zodat de verwerende partij niet zonder meer kon vaststellen dat er een verval zou zijn geweest -quod non- maar alleszins over de grond van de aanvraag tot bouwvergunning diende te oordelen";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat aangezien het arrest nr. 58.940 van 28 maart 1996 "de vordering tot schorsing van het Ministeriële Besluit van 7 februari 1995 verwerpt omdat niet voldaan was aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, par. 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dit a fortiori geldt voor huidig verzoek tot schorsing van het Ministeriële Besluit van 3 december 1996";

Overwegende dat de bestreden beslissing onder meer overweegt :

"Overwegende dat het ontwerp de uitbreiding beoogt van een bestaand landbouwbedrijf met een loods voor landbouwmachines en een mestsilo en maïssilo; dat deze beide silo's in functie staan van de reeds bestaande varkensstal; dat bij beslissing van 8 juni 1995 van het betrokken college van burgemeester en schepenen de vereiste vergunning voor deze loods voor landbouwmachines werd afgegeven; dat de aanvraag voor de mest- en maïssilo echter werd geweigerd en dat deze laatste aldus het voorwerp uitmaken van onderhavig beroep;

(...);

Overwegende dat het bedrijf reeds bestaat uit de bedrijfswoning vooraan, met daarachter een stalling en nog meer naar achter een aardappelschuur en een varkensstal; dat deze varkensstal in hoger beroep bij ministerieel besluit van 1 maart 1993 werd verleend; dat de milieuvergunning voor deze varkensstal echter bij ministerieel besluit van 7 februari 1995 definitief werd geweigerd;

Overwegende dat in deze omstandigheden rekening dient gehouden met de bepalingen van artikel 5 van de desbetreffende milieuwetgeving, waarin wordt gesteld dat, wanneer de milieuvergunning wordt geweigerd, de bouwvergunning van rechtswege vervalt op de dag van de weigering in laatste aanleg; dat, gelet op de inhoud van het bovenvermeld ministerieel besluit van 7 februari 1995, houdende weigering van de milieuvergunning, het verval van de bij ministerieel besluit dd. 1 maart 1993 verleende bouwvergunning dient te worden vastgesteld;

(...);

Overwegende dat hieruit dient geconcludeerd dat de betrokken varkensstal hic et nunc dient te worden beschouwd als zijnde niet vergund en dat het in deze context niet opgaat een uitbreiding toe te staan; dat de beslissing van de bestendige deputatie op dit vlak dient te worden bijgetreden; dat door de particulier wordt opgeworpen dat betreffende het betrokken ministerieel besluit van 7 februari 1995 een geding aanhangig is gemaakt bij de Raad van State en thans nog geen beslissing is gekend; dat dit beroep bij de Raad van State echter geen opschortend karakter heeft, zodat het bovenvermeld wettelijk verval blijft gelden;

(...)";

Overwegende dat de stelling van het bestreden besluit dat de bouwvergunning verleend bij ministerieel besluit van 1 maart 1993, met toepassing

van artikel 5, § 1, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zou zijn vervallen, vooralsnog niet kan worden gedeeld omdat verzoeker tegen de weigering van de milieuvergunning bij het ministerieel besluit van 7 februari 1995 op 6 maart 1995 een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld dat is ingeschreven onder nr. 62.627/VII-13.032; dat de bedoelde weigering dienvolgens niet definitief en de verkregen bouwvergunning bijgevolg op het eerste gezicht niet vervallen is; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat de verwerende partij niet wezenlijk betwist dat het door verzoeker aangevoerde nadeel ernstig is; dat dit nadeel tevens moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 3 december 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij het beroep wordt verworpen dat Antoon HUYBRECHTS heeft ingesteld tegen de beslissing van 1 februari 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende weigering van een bouwvergunning voor het optrekken van een maïssilo en een mestsilo op het perceel gelegen Nieuwendijk 15 te Arendonk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari

1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**